

De Italiaanse Binnenplaats in Tbilisi

Adopt –a- granny

Hierbij ontvangt u de nieuwsbrief van onze Stichting voor december 2019.

In deze nieuwsbrief een prachtig verhaal van oma Camila Korinteli.

Wij krijgen regelmatig vragen over de Georgische cultuur. Daarom besteden we aandacht aan een drietal boeken en een film die vanuit de Georgische cultuur in Nederland op de markt zijn verschenen. En wijzen we u op Georgische muziek die door een Nederlands koor wordt vertolkt.

Oma Camila Korenteli.

Onze oma Camila Korinteli is bijna 80 jaar en woont in de zgn. ‘Italiaanse Binnenplaats’ van de hoofdstad Tbilisi. Met haar Italiaans aandoende naam past ze hier wel. De Italiaanse binnenplaats is een plaats waar verschillende gezinnen heel dicht bij elkaar wonen en ieders raam uit de gezamenlijke binnenplaats komt waar burens vaak bij elkaar komen, samen praten, spelletjes spelen en veel over elkaars leven rodelen, heel dichtbij dus. Dit kan soms moeilijk zijn als je erg op jouw privacy gesteld bent maar in het geval van onze

oma is dit heel erg handig. Ze kampt met vele kwalen en ze kan moeilijk lopen, daarom zorgen de buren voor haar boodschappen en medicamenten die wekelijks en soms nog vaker in een winkel of een apotheek opgehaald moet worden. Ook verft haar buurvrouw haar haren want het is voor Oma Camila heel belangrijk om goed en verzorgt uit te zien.

Oma Camila heeft geen gezin en het enige familielid, een oudere broer woont in een provincie, ver weg van haar. Het enige contact het hem is via een telefoon van de buren, waar ze graag gebruik maakt.

Ze gebruikt medicijnen voor haar veel te hoge bloeddruk en glaucoom. Naast nog allerlei ander kwalen is een van haar grootste problemen ook dat ze bij het lopen haar evenwicht kwijt is. De financiële hulp die zij van ons ontvangt gaat voor het allergrootste deel op aan deze medicijnen. Hoewel ze liever niet over haar kwalen wil praten, zegt ze dat ze zonder deze medicijnen niet meer in het leven zou zijn. Wat haar in het leven houdt en waar zij elke dag aan denkt, is dat ergens in een klein land Nederland dat heel ver weg ligt, mensen zijn die aan haar denken en die al zo lang haar niet in de steek hebben gelaten.

Dit geeft haar volgens haar veel meer levenslust en kracht dat alle medicijnen van de hele wereld. Zij zou willen, en dit is echt Georgisch, dat ze alle mensen die haar helpen kon zegenen en veel geluk en liefde in hun leven toewensen. Het is niet gemakkelijk om te zien hoe deze mevrouw deze lieve worden met tranen in haar ogen zegt. Je kunt niet zonder diepe emoties hiernaar luisteren. Je houdt je sterk tot je buiten bent en in jouw auto stapt. Dan pas komen er tranen los en voel je de blijheid dat we het moeilijke leven van deze ouderen kunnen verlichten. We zijn ontzettend dan ook dankbaar voor jullie betrokkenheid als onze

donateurs en dat we dit mogen doen.

Romans over Georgië

Georgië heeft te maken met een groeiend toerisme. Volgens Newsweek zou het zelfs wel eens de snelst groeiende bestemming in 2020 kunnen zijn. In de boekhandels vind je daarom vaak al wel een reisgids over Georgië. Maar wist u dat er de laatste twee jaar er ook twee romans in Nederland zijn uitgekomen die een beeld geven van het leven in Georgië.

Het gaat hierbij om het historische epos "Het achtste leven" van Nino Haratischwili en het fraaie "Het Perenveld van Nana Ekvtimisjvili.

Het achtste leven

Nino Haratischwili werd in 1983 geboren in Georgië en woont in Duitsland. Ze schreef de roman *Het achtste leven*, die de gehele twintigste eeuw omspant. *Het achtste leven* is een roman van een haast Tolstojaanse omvang over liefde en haat, aanpassing en verraad. De vrouwen gaan ten onder aan brutale mannen en wodka of worden door Stalins trawanten gedood. In het beste geval vertrekken ze naar het buitenland om hun dromen te verwezenlijken. De mannen zoeken de centra van de macht op en vertrekken naar Moskou.

Nino Haratischwili vertelt in meer dan twaalfhonderd bladzijden over zes generaties van de Georgische familie Jasji. De roman begint

omstreeks 1900 met de geboorte van Stasia Jasji, de dochter van een welvarende chocoladefabrikant. De vrouwen zullen zijn recept van generatie op generatie doorgeven. Stasia trouwt op jonge leeftijd; haar man Simon wordt vlak voor de Russische Revolutie gesommeerd naar Sint Petersburg te vertrekken. Luitenant Simon Jasji beschrijft hoe Tsaar Nicolaas door boeren naar het front te sturen een fatale fout maakte: 'Want hij bedacht niet dat deze boeren daar met soldaten en hun ideologieën in contact kwamen en door het socialistische gedachtegoed aangestoken werden, om na hun terugkeer in hun dorpen deze tsaarvijandige ideologie verder te verspreiden.' Ze vertelt over de Russische Revolutie van 1917, de terreur van de jaren dertig onder Stalin, de

Tweede Wereldoorlog en de burgeroorlog in Georgië in de jaren negentig. Tijdens het lezen van deze omvangrijke roman raak je onder de indruk van Haratischvili's vermogen de politieke en culturele geschiedenis van Rusland en Georgië met die van haar personages te verbinden. Het is knap hoe Haratischvili als jonge schrijfster in staat is zo beeldend en geloofwaardig over het leven van de generatie van haar grootouders te schrijven. Je kunt kritiek op sommige delen hebben, want haar hoofdpersonen maakten zo ongeveer alles mee wat je in de communistische dictatuur aan ellende kon overkomen, wat het geheel nu en dan ongeloofwaardig deed aanvoelen. Maar haar toon maakt dat je dit terzijde kunt schuiven.

De omvang kan je misschien afschrikken maar het is de moeite waard het te lezen. De Duitse boekhandel, gelukkig met de kwaliteit en de verkoop van *Het achtste leven*, noemt de roman terecht een 'wonder zo groot als een baksteen'.

ISBN 978 90 254 5394 7 uitgeverij atlas contact

Het Perenveld.

Nana Ekvtimisjvili geboren in Tbilisi (1978) studeerde film in Duitsland aan de Filmuniversität Babelsberg en werd geprezen om films als *My happy Family* (2017). Haar literaire debuut *Het perenveld* (2015) werd in Georgië en later in Duitsland een bestseller en maakte diepe indruk.

Het verhaal speelt zich af in het troosteloze decor van een vervallen internaat voor verstandelijk gehandicapte kinderen in het straatarme Georgië van de jaren negentig. Het land is na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie weliswaar onafhankelijk geworden, maar niemand weet eigenlijk nog wat hij met zijn leven aan moet. Het internaat is een dergelijke hopeloze situatie voor de internaatskinderen. Lela is de indrukwekkende heldin in het verhaal. Misbruikt en vol rancune. Ze laat zien dat de meeste internaatskinderen helemaal geen "debielen" zijn, zoals ze door hun omgeving worden genoemd, maar gewone kinderen die door hun ouders in de steek zijn gelaten. Aangrijpend is in dit opzicht het verhaal van de kleine Irakli die wanhopig telefonisch contact blijft zoeken met zijn moeder die plotseling naar Griekenland is vertrokken. De Kertsjstraat in Tbilisi waar het internaat staat en het sompige Perenveld vormen

de bijna symbolische omgeving waar het grootste deel van deze roman zich afspeelt.

Het perenveld vertelt een overrompend verhaal over een bijna vergeten uithoek van Europa, Georgië in de wilde jaren negentig. Nana Ekvtimisjvili schrijft prachtig over zomerhitte en over regendagen, over mensen met een gebrek die toch weten te overwinnen, over hoop in een hopeloze omgeving, en heel subtiel over misbruik en ware liefde

ISBN 978 90 446 4156 1 Uitgever: Prometheus

Michel Krielaars in de NRC over beide boeken:

'In Georgië, dat voortdurend door andere landen werd overheerst, bestaat over alles een zwijgcultuur. En dat komt vooral door het Sovjet-verleden, waarin de geheime politie van Stalin een grote rol speelde. *Het achtste leven* gaat erover, in alle denkbare, grote emoties. Maar in *Het perenveld* overheerst de kunst van het zwijgen en dus van het weglaten. En dat maakt die roman tot een veel beter boek.'

Film over Georgië.

De film "And Then We Danced" die begin november in première ging is in meerdere opzichten een opvallende film. De Zweeds-Georgische regisseur Levan Akin (39) bepleit in zijn film dat traditie en vooruitgang elkaar niet hoven te bijten in Georgië. De hoofdpersoon Merab kan als hij danst alle gevoelens uiten waar hij in dagelijks leven in het conservatieve Georgië niets

mee kan. Als hij verliefd wordt op een tegenspeler wordt de situatie beklemmend. Beide proberen hun geaardheid te ontkennen. Seksualiteit is in Georgië in ieder geval nog steeds een beladen onderwerp; maar zeker door de houding van de Orthodoxe Kerk die homosexualiteit als zeer verderfelijk ziet is het moeilijk om voor je geaardheid uit te durven komen. De set moest dan ook beveiligd worden toen de film in Tbilisi werd opgenomen. En de kerk had opgeroepen de première in Tbilisi begin november te verhinderen, maar ondanks wat demonstranten ging deze gewoon door. De film schetst het verhaal binnen alle tradities van het land. Zoals de regisseur bij een interview op het festival van Cannes zei: *"De jeugd wil; zich graag ontworstelen aan het Sovjet-verleden en aan de conservatieve denkbelden van de oudere generaties. Het is natuurlijk heel goed mogelijk om zielsveel van je land, cultuur en vlag te houden en tóch open te staan voor immigranten en homorechten. De film is niet alleen een pleidooi voor verandering, maar ook een eerbetoon aan de cultuur van het land"*.

And Then We Danced draait vanaf 7 november in de Nederlandse filmtheaters.

Georgische Muziek.

Ons land kent een aantal koren die zich specialiseren op muziek uit andere culturen. Het Amsterdamse koor SLAVUJ heeft zich gespecialiseerd op muziek rond de zwarte zee. De dirigent Ivo Boswijk heeft een hechte vriendschap met de *Georgische* dirigente Keti Tsiklauri uit Tbilisi en beide proberen mensen warm te krijgen voor Georgische liederen. Samen gaven ze op 10 maart van dit jaar nog een workshop in Amsterdam. Natuurlijk zingt Boswijk met SLAVUJ ook deze liederen. Naast uitvoeringen in ons eigen land gaat het koor één keer per jaar op een concertreis door een van de landen waar ze de liederen. Zo heeft het koor tweemaal opgetreden in Georgië en afgelopen jaar in Armenië. Op de website van SLAVUJ zijn een aantal nummers te beluisteren en optredens voor de televisie in Georgië te zien. Hier is ook de getoonde CD te bestellen. www.slavuj.nl

Wij danken u voor de ondersteuning in 2019 en wensen u Goede Kerstdagen en alvast een gelukkig en gezond 2020,

Bestuur Stichting Vrienden van Georgië

Stichting Vrienden van Georgië

IBAN: NL08RABO 0394294920 t.b.v. oma-granny-project